

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.21.726/2018/4.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró
Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes neve (felperes címe)

A felperes képviselője:

. Geönczeöl Csaba ügyvéd (fél címe 5)

Az alperesek:

I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű
II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II.
rendű
III.rendű alperes neve (**III. rendű alperes címe**) III.
rendű
IV.rendű alperes neve (**IV. rendű alperes címe**) IV.
rendű
V. rendű alperes neve (V. rendű alperes címe) V. rendű
VI.rendű alperes neve (**VI. rendű alperes címe**) VI.
rendű alperes

Az alperesek képviselője:

. Puskás István pártfogó ügyvéd (fél címe 9) I. rendű alperes
képviselőjében

Baltás Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. és
Dániel Balázs ügyvéd) III. rendű alperes képviselőjében

A per tárgya: Élettársi közös vagyon megosztása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 10.P.I.24.997/2013/109.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Törvényszék 54.Pf.631.437/2018/4.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Az I. rendű alperest képviselő pártfogó ügyvéd felülvizsgálati
eljárási költségét teljes egészében és a le nem rótt 466.000
(négy százhatvanhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket
az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes (a továbbiakban: a felek) 1998 nyarától 2008. november 3-ig élettársi kapcsolatban éltek, a szerzésben való közreműködésük aránya egyenlő volt.
- [2] A 2000. február 2. napján kötött adásvételi szerződéssel az I. rendű alperes gyermekei négy földingatlan tulajdonjogát szerezték meg, a felperes és az I. rendű alperes holtig tartó haszonélvezeti jogával terhelten.
- [3] 2009. január 20-tól az I. rendű alperes az egyik mezőgazdasági földterületet évi 50.000 forint bérleti díjért haszonbérbe adta.
- [4] 2015. július 31-én az ingatlannyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 94. § (3) bekezdése alapján a felperes haszonélvezeti jogát törölték az ingatlanokról.
- [5] Az élettársi kapcsolat időtartama alatt a felperes négy hitelt vett fel.
- [6] 2007. július 16. napján az **O.** Nyrt.-vel kötött kölcsönszerződés alapján 633.333 forint devizaalapú személyi kölcsönt folyósítottak részére. Ugyanezen a napon hitelkártya szerződést is kötött, 190.000 forint hitelkeret erejéig. A 2010. január 6-án kelt tartozásrendező okiratban a két kölcsönt együttesen rendezték, a felperes a tartozások visszafizetését vállalta. A bank a tartozást a IV. rendű alperesre engedményezte. Az élettársi kapcsolat megszűnésekor a felperes 467.614 forinttal tartozott a IV. rendű alperesnek.
- [7] 2007. június 6-án a felek Bónusz hitel célú hitelkérelmi adatlapot nyújtottak be (a hiteligénylő a felperes, a társigénylő az I. rendű alperes volt), fedezetként az I. rendű alperes tulajdonában álló ingatlant, a hitelfelvétel céljaként hitelkiváltást jelöltek meg. A bank a hitelkérelmet nem fogadta el, erről a feleket a 2007. július 17. napján kelt levelében tájékoztatta. Ilyen előzmények után a felperes a 2007. július 24. napján kötött hitelkártya szerződéssel 750.000 forint kölcsönt vett fel. A hitelező bank a kölcsönt az V. rendű alperesre engedményezte. A tartozásból a felek élettársi kapcsolatának megszűnésekor 906.549 forint tőke és 113.617 forint kamattartozás állt fenn. A felperes az V. rendű alperesnek az élettársi kapcsolat megszűnése után 419.533 forintot kifizetett.
- [8] A felperes 2007. augusztus 27. napján a **M.** Bank Zrt. által nyújtott fogyasztási kölcsönből 62.750 forint értékben háztartási kisgépeket (kenyérpirító, porszívó, mikrohullámú sütő, varrógép és páraelszívó) vásárolt. A bank a kölcsönt a III. rendű alperesre engedményezte. Az élettársi kapcsolat megszűnése után 54.168 forint, 2016. február 15-én 72.397 forint tartozás állt fenn.
- [9] 2007. szeptember 12. napján a felperes újabb 100.000 forint fogyasztói kölcsönt vett fel a **B. Bank** Zrt.-től, amelyből 47.492 forint saját erő felhasználásával 147.492 forint értékben barkácseszközöket, 2 db számítógép printert, DIY gyűjtőt, és konyhai kisgépet vásárolt. A bank a követelését a VI. rendű alperesre engedményezte, aki azt a 2014. szeptember 30. napján kelt

okiratban továbbadta a Magyar Követeléskezelő Zrt.-nek. A felperes az élettársi kapcsolat megszűnése után a tartozásra 154.821 forintot fizetett meg.

A kereseti kérelem és az alperes viszontkeresete

- [10] A felperes többször módosított végleges keresetében kérte annak megállapítását, hogy élettársi vagyonszövetség jogcímén ráépítéssel 1/3 tulajdoni hányadot szerzett az I. rendű alperes tulajdonában álló családi házas ingatlanban. A bíróság a közös tulajdont szüntesse meg és tulajdoni hányadának megváltására az I. rendű alperest jogosítsa fel. Az ingó vagyon megosztása körében a különböző háztartási ingóságokat adja az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonába és kötelezze értékkiegyenlítés megfizetésére.
- [11] Keresetet terjesztett elő annak megállapítására is, hogy az életközösség alatt felvett hitelek az élettársak közös tartozása, ezért kérte az I. rendű alperes kötelezését a még fennálló kölcsönök és a már kifizetett törlesztések, továbbá a haszonbérbe adott földterület után felvett haszonbérleti díj fele részének, haszonélvezeti joga ellenértékének és az I. rendű alperes ELMŰ számlatartozása megfizetésére, valamint kérte a szerződés érvénytelenségének megállapítását.
- [12] Keresetét arra alapította, hogy az I. rendű alperessel tíz éven át élettársi kapcsolatban éltek, a szerzésben való közreműködésük egyenlő volt. A kapcsolat időtartama alatt az I. rendű alperes ingatlanán jelentős beruházásokat végeztek, illetve több elektromos háztartási és egyéb kisgépet vásároltak, amelyek az életközösség megszűnésekor az I. rendű alperes birtokában maradtak.
- [13] A kölcsönök felvételéről közösen döntöttek, a felvett összegeket közös célokra fordították. A II. rendű alperestől felvett kölcsön előzménye, a közös hiteligénylés bizonyítja egyező szándékukat. A kölcsönökből az I. rendű alperes ingatlanához építési anyagokat (ajtók, ablakok, szaniterárúk, parketta stb.) vettek és azokat beépítették, a fogyasztási kölcsönökből pedig a közös életvitel körében használt ingóságokat vásároltak. Az ügyletekben azért szerepelt egyedüli adósként, mivel az I. rendű alperes nem volt hitelképes, az ingatlana nem nyújtott kellő fedezetet, ezzel szemben az ő nyugdíja megfelelő fedezetet jelentett. A kölcsönök közös adósság jellegére tekintettel az I. rendű alperes mint egyetemleges adóstárs köteles helytállni a tartozásért, és az életközösség megszűnése után az általa kiegyenlített törlesztések fele részének elszámolását is alappal igényli.
- [14] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Viszontkeresettel a földterületekkel kapcsolatosan felmerült kiadások megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Tagadta az élettársi kapcsolat fennállását, az ingatlanon végzett beruházást, a kölcsönök és az ingóságok közös vagyoni jellegét, a közös háztartásban történt használatát. Állította, hogy a kölcsönöket a felperes saját

elhatározásából vette fel, és nem fordította a közös életvitelre.

- [15] A III. és az V. rendű alperesek érdemi ellenkérelmükben előadták, hogy a jogelődjeik a felperessel kötöttek szerződést, az I. rendű alperessel nem állnak szerződéses kapcsolatban.

Az első- és másodfokú ítélet

- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest a felperes részére 422.177 forint értékkiegyenlítés, és 2017. január 24-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamat megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította.
- [17] Az elsőfokú bíróság a széleskörű bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a felek között a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 685/A. §-a alapján élettársi kapcsolat állt fenn és ennek időtartama alatt a szerzésben való közreműködésük aránya egyenlő volt [rég Ptk. 587/G. § (1) bekezdés].
- [18] Az élettársi kapcsolat tényhelyzetét meghaladóan a felperesnek az élettársi közös vagyon jogcímére alapított tulajdonjogi igénye és a közös ingóvagyon megosztására irányuló keresete alaptalan.
- [19] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte az I. rendű alperes ingatlanában végzett beruházások dologi jogi és kötelmi jogi igényt megalapozó tényének és annak bizonyítási kötelezettsége, hogy az általa feltüntetett ingóságok a közös vagyon részét képezték, azok az életközösség megszűnésekor megvoltak, és az I. rendű alperes birtokában maradtak. A felperes a fentieket nem tudta bizonyítani. Az életközösség időtartama alatt keletkezett közös vagyon (a vagyoni aktívumok) ténye bizonyítatlan maradt, a megosztására irányuló keresetnek nincs jogalapja.
- [20] Ezzel szemben részben alapos a felperes részére nyújtott kölcsönök megtérítése iránti igény. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint az élettársi kapcsolat időtartama alatt felvett kölcsönök – a szerződő felek személyétől függetlenül – közösen terhelik az élettársakat, tehát azokat együttesen kötelesek visszafizetni. Az I. rendű alperest kizárólag a felperes által ténylegesen visszafizetett tartozás fele részének megtérítése terheli, a felperes követelése a le nem járt és a még fennálló tartozások tekintetében alaptalan. A felperes összesen 574.354 forintot teljesített, annak felére 287.177 forint megtérítésére alappal tartott igényt.
- [21] A bíróság nem jogosult a felek és a külső harmadik személyek közötti jogviszony módosítására, a kölcsönkötelemben az I. rendű alperes adóskénti bevonására. A még ki nem egyenlített tartozásokra előterjesztett megtérítési iránti igény idő előtti, bíró úton nem érvényesíthető.
- [22] A felperes 10.000 forint ELMŰ számlatartozást volt élettársa

helyett kiegyenlített, ezért az I. rendű alperes ennek és a feleket közösen megillető haszonélvezeti jogra figyelemmel a haszonbérbe adott földterület után felvett haszonbérleti díj felének, 125.000 forintnak a megfizetésre köteles a régi Ptk. 157. §-a, 452. §-a, 456. §-a és a 361. § (1) bekezdése alapján.

- [23] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, az I. rendű alperes fizetési kötelezettségét 125.000 forintra leszállította.
- [24] Az I. rendű alperes fellebbezésében a kölcsönök törlesztéséből a rá jutó 287.177 forint, a 10.000 forint ELMŰ díj és a földhaszonbérleti díj megfizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezéseket támadta. A másodfokú bíróság erre irányuló fellebbezés hiányában nem vizsgálta az elsőfokú bíróságnak az élettársi közös vagyon megosztására irányuló keresetet elutasító döntését.
- [25] A másodfokú bíróság a kölcsönök alvagyoni jellegével kapcsolatban kifejtette, hogy a régi Ptk. 578/G. § (1) bekezdése nem létesít vagyonszövetséget az élettársak között és az élettársak, illetve a harmadik személyek közötti külső jogviszonyokra irányadó módon az ügyletkötésben részt nem vett élettársnak a másik élettársa által kötött visszatérő ügyletért az ügyletkötő harmadik személlyel szemben fennálló felelősségét sem állapítja meg. A felperesnek tehát a keresettel érvényesített egyes konkrét tartozások kapcsán azt kellett bizonyítania, hogy fizetési kötelezettsége a felek közös vagyonát terheli, tehát a tartozás gazdasági együttműködésükkel összefüggésben jött létre, a közös vagyonra vonatkozó rendelkezésekből ered, a közös életvitel körében felhasználásra került vagy az élettársi közös vagyon gyarapította.
- [26] A felperes kizárólag azt bizonyította, hogy a kölcsönöket az élettársi kapcsolat fennállása alatt vette fel, ez a tény azonban önmagában nem alapozza meg az I. rendű alperessel szembeni igényérvényesítést. Nem bizonyított, hogy a felek a kölcsönök felvételében gazdaságilag együttműködtek, ezek összegét közösen használták fel vagy ezzel a közös vagyon gyarapodott. A felperes még azt sem tudta bizonyítani, hogy a felvett kölcsönöket pontosan mire költötte, hiszen az elsőfokú ítélet jogerős megállapítása szerint az élettársak közös aktív vagyont nem szereztek. A felperes adóssága nem tekinthető az élettársak közös tartozásának, ezért megalapozottan nem kérheti annak megosztását, az élettársi kapcsolat megszűnése után az általa törlesztett összeg fele részének megtérítését. A másodfokú bíróság erre tekintettel mellőzte az I. rendű alperes marasztalását 287.177 forintban.

A felülvizsgálati kérelem

- [27] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával annak

megállapításával, hogy a II- V. rendű alperesekkel szemben fennálló tartozás megfizetéséért az I. rendű alperessel egyetemlegesen felelnek, a terhek viselésére azonos arányban kötelesek. A jogerős ítélet jogszabálysértő voltát a régi Pp. 163. § (3) bekezdése, 177. § (1) bekezdése, 206. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése, továbbá a régi Ptk. 338. § (1) bekezdése, 578/G. § (1) bekezdése megsértésére alapította.

- [28] Felülvizsgálati érvelése szerint a másodfokú bíróság a peradatok téves újraértékelése alapján jogszabálysértéssel minősítette külön adósságának az élettársi kapcsolat alatt felvett kölcsönöket.
- [29] Az II.rendű alperes neve-től az I. rendű alperessel közösen jelzálog alapú hitelt igényeltek. Kérelmüket a fedezet hiánya miatt elutasították, de külön kérelem nélkül felajánlották részére a hitelkártya szerződés lehetőségét. Ennek elfogadásáról és az O. Bank Nyrt.-vel 2007. július 16. napján 633.000 forint keretösszegre létrejött hitelkártya szerződés megkötéséről az I. rendű alperessel közösen döntöttek és egy ideig a törlesztőrészeket is közösen fizették. A két nagy összegű kölcsönt elsődlegesen az I. rendű alperes ingatlanának felújítására fordították. A fogyasztási kölcsönöket pedig a közös háztartás felszerelése, a szükséges munkavégzés érdekében vette fel és számlákkal igazolta a vagyontárgyak megvásárlását. Köztudomású tény, hogy a fogyasztási hitelek relatíve kis összegű vásárlói vagy szabad felhasználású hitelek voltak, ezekből általában a háztartási eszközöket vásárolták.
- [30] A másodfokú bíróság ezért megalapozatlanul vonta le azt a következtetést, hogy a kölcsönök felvétele nem közös elhatározáson alapult és azt nem fordították a közös vagyon gyarapítására. Az élettársi kapcsolat tényhelyzete magában foglalja a gazdasági közösség fennállását, ebből pedig okszerűen következik, hogy a kölcsönök felvételéről közösen döntöttek és ezek a közös gazdálkodás körében felhasználásra kerültek.
- [31] A kölcsönök közös célú felvételére a legeggyértelműbb bizonyíték az U. Bankkal kötött szerződés előzménye, miszerint az I. rendű alperes mint adós ingatlanának fedezetével kívántak kölcsönt felvenni. A bank a felajánlott ingatlan fedezetet nem fogadta el, de nyugdíját megfelelő biztosítéknak tekintette. Azt pedig tanúvallomások és fényképfelvételek igazolták, hogy a felvett kölcsönök a közös gazdálkodás körében felhasználásra kerültek.
- [32] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a teljes tartozást számolta el, holott a szerződések már lejártak, követeléskezelőnél vannak, illetve végrehajtási eljárás van folyamatban. A követelésének jogcíme élettársi vagyonközösség megszüntetése, nem megtérítési igény és a jogerős ítélet számára súlyosan méltánytalan eredményre vezetett.
- [33] Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelt ki szakértőt az I. rendű alperes ingatlanán végzett beruházások megállapítására.
- [34] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős

ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

- [35] A II-V. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.
- [37] A felperes fellebbezéssel nem támadta az elsőfokú bíróság ítéletének az élettársi közös vagyon megosztása, az élettársi közös szerezésre alapított dologi jogi igénye, a kölcsönök jövőbeni törlesztése iránti kereset elutasítását, ezért ebben a keretben a régi Pp. 271. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati eljárás kizárt.
- [38] A Kúria nem vizsgálta a 10.000 forint ELMÜ tartozás jogszabálysértő voltát sem, mivel felülvizsgálati kérelem az erre vonatkozó jogszabálysértést, jogi indoklást nem tartalmazott [1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. és 4. pont].
- [39] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban kizárólag a 422.177 forint tőke és kamat tartozás alvagyoni jellegét, az elszámolás jogszabálysértő voltát vizsgálta.
- [40] Az érdemben elbírálandó felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.
- [41] Helyesen indult ki a másodfokú bíróság abból, hogy a régi Ptk. 685/A. § szerinti élettársi kapcsolat tényhelyzetéből, ebből következően a régi Ptk. 578/G. § (1) bekezdésén alapuló közös tulajdonszerzésből nem következik az élettársi kapcsolat időtartama alatt felvett és az élettársakat külön-külön terhelő tartozások vagy kötelezettségek közös vagyoni alvagyoni jellege. A kölcsönadó és a kölcsönt felvett élettárs közötti külső jogviszonyra a régi Ptk. 523. § (1) bekezdése alkalmazandó, ezért a külső jogviszonyban adósként szerződő felet terheli a visszafizetés kötelezettsége. Az élettársak egymás közötti belső jogviszonyára irányadó régi Ptk. 578/G. § (1) bekezdése - a házastársaktól eltérően - az egyik fél által felvett kölcsön alvagyoni jellegének vélelmére törvényi szabályozást nem tartalmaz, ebből következően az ilyen kölcsön általában (többlettényállás hiányában) a kötelemben adósként szereplő fél saját, polgári jogi adósságának minősül. Az adós élettársat egyedül terhelő visszafizetési kötelezettség miatt a kölcsön felhasználásával részben vagy egészben megszerzett vagyontárgy a hozzájárulásnak megfelelően a saját polgári jogi tulajdonának tekintendő, illetve - vagyontárgy hiányában - a szerzésben való közreműködés arányánál vehető figyelembe.
- [42] Az elsőfokú bíróság téves álláspontjával szemben a másodfokú bíróság helyes állásfoglalása szerint önmagában az élettársi kapcsolat tényhelyzete az életközösség alatt az egyik élettárs által felvett kölcsön közös vagyoni jellegét, és az élettársak egymás közötti belső viszonyában a visszafizetés egyetemleges felelősségét automatikusan nem alapozza meg. Nincs azonban jogi akadálya annak, hogy a bíróság az élettársak közös adósságának

minősítse az egyik élettárs által felvett kölcsönt. Ennek megállapításához két együttes feltételnek kell teljesülnie. Az egyik feltétel: a kölcsön felhasználásával megszerzett vagyontárgy közös vagyont gyarapító szándéka (a kölcsön felvételére nyilvánvalóan közös cél érdekében kerüljön sor és a kölcsönt ténylegesen arra is fordítsák). A másik feltétel: az élettársak legalább hallgatólagosan értsenek egyet a visszafizetésre vonatkozó közös kötelezettség vállalásában és azt - legalább részben - közösen teljesítsék.

- [43] Az adott esetben a felperes a kettős feltétel meglétét nem bizonyította.
- [44] Kétségtelen, hogy az **U.** banktól felvett kölcsön előzményeként a felek közös hitelkérelmet nyújtottak be, amelyben a hitelfelvétel céljaként a hitelkiváltást jelölték meg. Tény, hogy a bank a hitelkérelmet elutasította, és ezután a felperes a hitelkártya szerződést egyedül kötötte meg. A hiteligénylési szándék hiányára vonatkozó előadása - az okirattal szemben - súlytalan.
- [45] A felperes az **U.** Bank és az **O.** Bank Nyrt.-től felvett kölcsönök felhasználásánál az I. rendű alperes tulajdonában álló - az okiratok alapján 90%-os készüeltségi fokban álló - ingatlanban való beruházásra, a befejezéshez, illetve a lakhatáshoz szükséges ingóságok megvásárlására hivatkozott. A szakvélemény a felperes dologi jogi igényére vonatkozó állítását cáfolta, az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott, ezért a rendes jogorvoslati és a felülvizsgálati eljárásban is irányadó jogerős megállapítása szerint a feltüntetett ingóságok nem lelhetőek fel. A kölcsön felvételének ténye pedig a tényleges vagyongyarapítási szándékot nem bizonyítja.
- [46] A fogyasztási kölcsönök ingóságokra fordítása okirattal igazolt. Az sem kétséges, hogy azokat a mindennapi életvitel körében lehetett használni. Az I. rendű alperes tagadásával szemben azonban a felperes nem bizonyította a közös kötelezettségvállalás tényét, a közös háztartásban az ingóságok használatát. A felperes érvelésével szemben önmagában az ingóságok megvásárlása a közös használatot nem bizonyítja, az ingóságok holléte pedig nem volt felderíthető.
- [47] A fentiek alapján a jogerős ítélet a perbeli bizonyítékok helytálló értékelésével [régi Pp. 206. § (1) bekezdés], az irányadó anyagi jogi jogszabály [régi Ptk. 578/G. § (1) bekezdés] helyes alkalmazásával állapította meg, hogy a felperes által a pénzügyintézetektől felvett kölcsönök nem tekinthetők az élettársak közös közös tartozásnak, ebből következően az I. rendű alperes a felperes által teljesített részletek fele részének megfizetésére nem kötelezhető. A régi Ptk. 338. § (1) bekezdésének megsértése tehát fel sem merülhet.
- [48] Nem sérültek a felperes által megjelölt további eljárásjogi jogszabályhelyek sem. A másodfokú bíróság a döntését részletesen, mind a négy kölcsön tekintetében megindokolta, önmagában az, hogy a felperes szubjektív megítélése szerint az nem kielégítő, az indokolási kötelezettség megsértését nem alapozza meg.

- [49] A régi Pp. 163. § (3) bekezdése a jelen perben nem irányadó. A kölcsönökből a háztartási kisgépek vásárlása, mint a közös vagyon vagyongyarapítása nem köztudomású tény és nem mentesíti az azt állító felet a bizonyítási kötelezettsége alól.
- [50] A fentiek alapján a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [51] Önmagában az élettársi kapcsolat tényhelyzete az életközösség alatt az egyik élettárs által egyedül felvett kölcsön közös vagyoni jellegét, és az élettársak egymás közötti belső viszonyában a visszafizetés egyetemleges felelősségét automatikusan nem alapozza meg. Két együttes feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy a bíróság a kölcsönt az élettársak közös tartozásának minősítse. Az egyik feltétel: a kölcsön felhasználásával megszerzett vagyontárgy közös vagyont gyarapító szándéka (a kölcsön felvételére nyilvánvalóan közös cél érdekében kerüljön sor és a kölcsönt ténylegesen arra is fordítsák). A másik feltétel: az élettársak legalább hallgatólagos egyetértése a visszafizetésre vonatkozó közös kötelezettség vállalásában és azt – legalább részben – közösen teljesítsék.
- [52] Alkalmazott jogszabályok: 1959. évi IV. törvény 578/G. § (1) bekezdés, 685/A. §, 1952. évi III. tv. 206. § (1) bekezdés.

Záró rész

- [53] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [54] A teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A felülvizsgálati eljárásban az I. rendű alperes képviselőjében pártfogó ügyvéd járt el, a II-V. rendű alpereseknek felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel. A Kúria ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 78. § (1) bekezdése, 87. § (2) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján határozott a pártfogó ügyvédi díj és a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről.

Budapest, 2019. április 23.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

